

:NM

עין משפט
נר מצוה

א [מ]י' פ'ד תה'ל' ע'לה
הלכה ב):
ב [מ]י' פ'ד תה'ל' ע'לה
שמיכות ה' ב קמב
ע'שן פט טו'ע' ח'ת פ'ר
ללא טע'ף א):
ג [מ]י' פ'ד תה'ל'
NE ג' ע'לה
הלכה א'
טו'ח'מ ס' ע'ב):

רבינו חננאל

חייב. רבי יוחנן אומר:
משנה כלומר אין זה יכול
למד מה שרש אומר
חנם כל המומר שרש
שהו חייבה רשד בשומר
הששען על גנוב שרש
שרדו גנוב שרש שרש
השולמי כהל שומר שרש
שטותן שטות גנוב ומצא
שאר שרש שומר שרש
שומר שחייב בשומר שרש
גנביהן כך חייב אומר
כל שרש על דין שרש א
מכסל ועוד אר שרש ילמד
א כי מכובד שרש שרש
כל בשומר שרש שרש
שומר שרש מכסל שרש
למפרע הכי שרש שרש
חנם ושומר שרש שרש
הפקדון שרש ברס ושעו
שננוב שומר שרש שרש
שלש דין שרש שרש
גנביהן ומכרדו שומר
חנם אר שרש שרש אר
ששבע שגנוב חלאן שרש
כא ערס שרש שרש
הכלל ואר לומר מה
הוא זה מה הלכה שרש
בכחוריהן ושומר
שליחתו רי צריכה שרש
לעמוד רי יוחנן, ורש
חלאן תרש אר שרש
צריכה [שרש]. חלאן שרש
רב אר חלאן שרש
רב אר בשומר חנם אר
בשומר שרש יוחנן שרש
חנם אר מכובד שרש
בשאל כלל, כך מידושה
כל חלאן שרש שרש אר
בשאל כלכל אר חלאן
חנם ללחום אר בשומר
צר אר בשומר שרש
ויבאר יוחנן דין שרש
חלאן ואר כהל ברס
שרש צריכה שרש שרש
תאמר רי רבא דין חרין
שליחתו חרין ומשעה
היא שרש שרש ורשכה
שליחתו חנם ושומר
שרש ואר שרש
שרש ומוסר על שרש
ראשון ומוסר על בשלשום
מכסל שרש שרש רי חרין
לחום חלאן על לומר

(ה) נראה דל"ל פטור מאינשין.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

לומר דף שליחות די אינה צריכה חסרון. וא"ת המינה שומר
שכר להימיר קהל להכי אלף בשומר חסם מני"ל אי משומר
שכר מה לשומר שכר שזן חייב בגנבה ואכזה וי"ל כיון דלשילות
די חייב בתדריהו אכר זה אלף גילוי מיתלת למילף דין של זה בזה:
קרינא בלא שבעה. וא"ת ורבי

וראני אומר אינה משונה ומאי משונה לא
תאמר שליחות יד בשומר שכר ותיתי
משומר חנם ומה שומר חנם שפטור בנגבה
ואבדה שלח בה יד חייב שומר שכר שחייב
בנגבה ובאבדה לא כל שכן למאי הלכתא
בתבניתה רחמנא לומר לך שליחות יד
אינה צריכה חסרון ואני אומר אינה משונה
כבר^א אלעזר דאמר דא ודא אחת היא מאי
דא ודא אחת^ב משום דאיכא למפרך
מה לשומר חנם שכן משלם תשלומי כפל
במטען מטענת גנב ומאן דלא פריך סבר
כרנא בלא שבועה עדיפא מכפילא בשבועה
רבה אמר לא תאמר שליחות יד לא בשומר
שכר ולא בשומר שכר ותיתי משואל ומה
שואל דלדעת בעלים קא עביד^ג *שלח
ובה יד חייב שומר חנם ושומר שכר לא
יכל שכן למה נאמר חדא לומר לך שליחות
יד אין צריכה חסרון ואידך שלא תאמר
דיו לכא מן הדין להיות כדון מה שואל
בבעלים פטור אף שומר חנם ושומר שכר
בבעלים פטור ולמאן דאמר שליחות יד
צריכה חסרון הני תרתי שליחות יד למה
לילי חדא שלא תאמר דיו לכא מן הדין
להיות כדון ואידך לכרתנא^ד ונקרב בעל
הבית אל האלהים ללשבועה אתה אומר
לשבועה או אינו אלא לדין נאמרה שליחות
יד למטה ונאמרה שליחות יד למעלה
מה להלן לשבועה אף כאן לשבועה:
מתני'

בצורה ומהלך אדרבה היא הנותנת דמיון שהוא חמור פטר
בו הגנה כדי לחייבו ככלל ולפי מה דפרישית אחי שפיר וא"ת
לר' יוחנן דסבר הכא דמשפל בעיניו פירכא וגם סבר רב יוסף בפרק
ההוא (ב"ק דף טו.) דאם גבי שומר אמה לר' יוחנן דלמסוס
מוחיה גנב הוא אם כן גנבה ואדרבה בשואל מזהל ר' פריך בהשואל
מוחיה לשומר שכן שכן משלם כפל בלמסוס מוחיו (ומשני למסוס
מוחיו גזלן הוא אימא בעינא אימא קרנא בלא שנובה עדיפא וי"ל דלר'
יוחנן נפקא ליה מוצי יטל י"ו מוסקין ע"י ענין ראשון וזה"ל י"ו
ההוא לענין פטור בעגלות ואמ"ר דרבי יוחנן כרבי נהוראי וי"ל
סתתגא וסבר דקרנא עדיפא וכן בריתא דהשואל (לקמן דף טז.) סבר
דקרנא עדיפא או למסוס מוחיו גזלן הוא ור' יוחנן פליג במחויבו
הוא לא קשיא דר' יוחנן סבר כמנא דהכוס (ב"ק דף טז.) דקאמר לא
אמא אמרתי חנם סקן משלם כפל לך שאלה זה יד חייב
דקאי אלקימיה דרבי יוחנן כרבי נהוראי:

דבא אמר לא תימא שליחות ד ב' פרש"י דקבר אפילו כרבי אלעזר ואין להקשות לפרובי הא דקאמר ואידך שאלה אמרן דהא תרתייהו זכרי לזניה נזיריה חקרון לר' אלעזר דהא לא ידעין שומר שכן משומר חטא דהא נזיר הכי פריך אמר ר' זענא (שליחות דין) זכירה שכן תרתייהו למא לי ולדדיה לא ילפינן חד מחבריה דאפילו הכי לא מוקמינן תרתייהו לדיו והיינו משום דכפ"ל דמיון דשליחות ד חייב בתרתייהו גליי מלחא בעלמא מיליף דין של ו נזיר ו עוד יט לומר דכאן בא לפרש דהא דאמר ר"א לא ודא אחת היא לא ששניהו זכרי לגופיהו כדאמרין אלא ששניהו מיוחדין דגמרא להו משאול וסבר דבא קרנא עדיפא ושפיר גמר שומר שכן דגמרא חסם לכולי עמלמא אז מזה מיהו בריחא דהכונס (וס) סברה דלא ילפינן זה מזה דקמי' לא אס' אחרת בשומר חטא כו':

חא אמר ר' שליחות דן אס צריכה חסרון. וא"ת ויגל

מִשׁוּל לְדֹאֵה נִרְכֵּה חֲסִידוֹ דְּמִשְׁעַת מִשְׁכָּה חֲסִיד בְּחֻמְסֵי
קִרְדּוֹס מִחֲבִירוֹ כִּי שׁוֹמְרִין שְׂמֻשְׁכֵּין לְהִשְׁתַּחֲשֵׁי שְׁלֵל מִדְּעַת
כְּבִילֵי וְשִׁתְּמֵם בֶּה לְדַעַת כִּי שְׂאֵלָה וְלֹא לְאֻקְמָה בְּיִתְלֵם אֲחֵל
לֹא יִפְסִין מִשְׁוֹל אֲחֵל מִשְׁכָּה שִׁים בִּשְׁם חֲסִידוֹ: **חֲדָרִי** חֲדָרִי
יִלְךְ שִׁפְרִי כִּי לְכַתְּמָה לִפְנֵי שֵׁשׁ כֵּל כִּי מִינְיוֹ

רבי יוסי בן גוריון רביה ואמר אף
 רבנן יוסי בן גוריון מדרש חמיה
 א קמא לא חסך אדעמין לחייבה
 ואחאמר וקרב בעל הבית וגו' בשומר
 שבר כחיי שנועם ה' תהיה וגו' א
 ואחאמרין בשאול (למן דף 75:) פרשה
 ראשונה ואחרי בשומר חנם שניה
 בשומר שבר וכחיי שנועם וכלל
 שלח האם שלח ממחיר דברים
 שהוא פטור עליהם כגון שומר חנם
 כיצד נגבה בין לחוסין דמשלח
 כן קנאה וקמה שרמותו ושומר
 שבר פטור צמת או שבר או שבה
 דהיינו לחוסין: שומר חנם אפסור.

כל זמן שלא שלח בה יד דרכיבי אש
לא יתנא הגבז ונקרב בעיה"ק דשבע
שלא שלח בה יד ולא פסע בשמירתו
ויעורר דאמרינן לקמן בשמיעתא
דהאי ונקרב שביעה הוא: שומר
שכר שתיב בגנבה ואבדה. דפרשה
גינה ב' נאמר ודכתיב בה אם גנב
שניב כ"ט: לא כ"ט. שאם שלח בה
יד חייב באונסין: דא ודא אהם
היא. כמחשבה על זו כן משעה
של זו לפי שמיהא האורח ואין כלן
מקרא יתר: מאי דא ודא אהם היא.
למה שמיהא שוות הלא לא האורח
השביע: שומר חנם שספור עלמו
בעטנא גנב. כלומר גנב גנבה ממני
ובאי עדים שהיא אללו פתגם תשמימי
כפל דכתיב אם לא יתנא הגבז וגר' א
ודרשין בבבא קמח (דף צ"ג:) אם
לא יתנא כמה שאמר אהם אהם
עלמו גנבו מה כתיב אחרייו אשר
ירשיעון אלהים ישלם שנים. אבל
שומר שכר אינו משלם כפל שאם
שמן גנבה משלם שנים שחרי הוא
טען גנביו ושטניו אחרת אינה

בכל שבוש עדיפא מכילא בשבוש.
עד שלא נשבע לשקר במקום ששומר
הוא משומר והוא שמשלם על ומה
הקר שנגנבה וזה עדים שהכל גנבה
גנב לאחר שבוש אחרי דלקמן
לרבי אלעזר נמי אחי' דלא תימא
הסבור באוסין בשביל שכל ההא
שלי: (ד' ומה שאל) שדרעם כעלים.
שני ב' באוסין: שומר חנם ושומר
למכתן שלא לדעת כעלים לא ר"ש
נאמרה. בשתיין: חרף לומר לך
ר' יוירך. האמורה שומר שוכר:
לא נאמרה בשאר שומרין ולמה
די דשומרין שגח מדין שאל להיו
מנו כחיי לא ישלם אוסין אף שומרין
וער כתב קרף יחידא למידי פליג
והוא הדין ככולהו: לשבוש. והכי
נאמר שנגנבה אלף הוא גנבה והוא
שכפל: אהא אומר. קרינה לשבוש
משמע שטען כ"ד גנבה אה"פ
או עדים: נאמר ליתוס' ר' למסר.
תריה בין שניהם אם לא שאל:
ונקרב בעל הבית אל האללים אם
למדו שחין משלמין כפל ע"י טענה
דזנו שנספער מגנבה ואזנה בשבוש:
מתי

פ' השואל (לקמן דף נט.) גבי שואל
וא כיון דמושך לרעת בעלים חשיב
ר נשחמש בשביל משיכה לבדה לכך
אינה צריכה חסרון דלריכי מרזייהו
מלאכת רעהו:

מסורת הש"ס

(א) ולקמן נד: ב"ק נז:.
(ב) ב"ק סג: (ג) (שמות כב:),
(ד) רש"ל מ"ז, (ה) מהר"ם,
(ו) ל"ל משני בלא ו', ר"ת,
(ז) מהר"ם.

תורה אור השלם

וְאִם לֹא יִמָּצָא הָאֵבֶן
וְנִקְרַב בְּעַל הַבַּיִת אֶל
הָאֱלֹהִים אִם לֹא שְׁלַח
יָדוֹ כְּמִלְאֶכֶת רָעָה:
שְׁמוֹת כ"ז

הגהות הב"ח

(א) גם' אחת היא משום
לחיצה: (ב) שם דשלה
כה יד:

מוסף רש"י

וַיִּקְרַב וְגו' לְשִׁבְעָה:
 שִׁמּוֹן שִׁטְוֹן וְיִזְחָל מִיִּתְּ
 הָאֵלֶּם שִׁטְוֹן שִׁנְנֵה וְיִזְחָל
 זִכְרִיָּה ^(פסוק 20) אִרְא אִינוּ
 אֵלֶם לְדָרֶךְ. לְמַעֲשֵׂהוּ.
 דְּמוֹת מִלֵּי שִׁטְוֹן נִנְנֵה
 יִשְׁלֵם, דְּהֵאִי קִרְא בְּשִׁמְרֵה
 חֲסֵם מִיִּתְּ בְּלִמְעֵהוּ
 כְּסִיטוֹל ^(פסוק 21) קִרְנֵה בְּלֵא
 בְּשִׁבְעָה. דְּכֵלֵּל
 בְּשִׁמּוֹרִין עַד שִׁטְוֵה לֵאקֵר
 שִׁנְנֵה הִימֵנִה, וְיִזְחָלִי בְּלו
 עֵדִים, הִלְקֵה קִנְטֵה מִשִּׁם
 שְׁנוֹהֵה דְּקִנְטֵה רִמְמֵה
^(פסוק 22)